Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26122
Copyright: Admont, Benediktinerstift

succincte q; pstrinxerim. plenu tam in psenti ope singulo
narratione apure ceptabimus.
Sapiet q m sermo ab ipso dno sic pmissum xpo. Verum qa
xpiano res gestas scribere ponimus. consequens uidet un p
us uel genus hoc hominum unde ducat exordium. qd nominis
ipsi contineat ratio. ex eum gens ista ppls appellatione
censetur repetentes paulo altius exponam. Igit quo xpc
duplici ex m constat. a diuina in eo parte atq; humana nata
plenitudine tenet. caput in eo diuina substantia. pedes hu
mana quam pnra salute suscepit habeant. a ita demum pfecto
nob narratio diuget. si a capite id est a diuinitate ei ubo
sumam exordium. p qd xpiano q gens nouelle appellatio
nis credit antiqtas a nobilitas parte ostendit. Genus q x.
a ipsam substantie ei naturam pferre ac pandere. nullus
sermo sufficit. Siquide enam diuinum deo ita p nuntiat
oraculum dicens. Generationem aut ei quis enarrabit. S; a alibi
celestib nichilominus deo uocib ita refertur. Qa nemo nouit
filium n pat. sed neq; patre qs nouit n filium. Solus q ille q ge
nuit nosse dr filium pat. a sine dubio exclusit cetos adis
cutienda noticia. q adunum solum patre. filium scientia reuo
cauit. Hec q unbis uoluminib que diuino spu conscripta cre
dunt. lux eterna a ante mundi initium semp fuisse pdica
tur. sapientia q; substantialis a uerbum uiuum. In pncipio
apud patrem. a ds uerbum substitisse narrat. Qs q potest
eum qui ante omnem creaturam uisibilem atq; inuisibilem